

De Drietand

Hallo beste Neptuners, als deze Drietand verschijnt begint het waarschijnlijk bij de meistenen onder U al weer te kriebelen en steekt de duikmicrobe weer de kop op ! De dagen beginnen immers flink te lengen en de temperatuur klimt langzaam maar zeker de goede richting uit. Dat betekent dus dat de trieste wintermaanden zo goed als achter de rug zijn en er opnieuw kan worden gedacht aan de leuke uren aan de Oosterschelde of een andere duikstek.

Noteer alvast volgende data in jullie agenda, op 11 juli houden we onze jaarlijkse club bbe aan de Oosterschelde en op 8 augustus gaat ons jaarlijks mosselvestije door, verdere details volgen in de volgende drietand, maar hou deze data in elk geval vrij in je agenda!

Alle andere zondagen (als het weer het tenminste toelaat) kan je de "harde kern" van Neptune, terugvinden aan de punt te Wemeldinge. Is het weer twijfelachtig, bel dan zaterdagavond even om te weten of er gereden wordt (Freddy Van Goethem op 015/53.76.18 – GSM 0494/08.93.61)

Wat heeft deze Drietand verder nog te bieden?

De getjtabellen voor de maand april tot en met september. Kwestie van op het juiste tijdstip te plaatse te zijn. Samenkomen doen we zoals gewoonlijk minsten 1.15h voor het getij!

De aflevering biologie magiteraard ook niet ontbreken en deze week behandelen we de zeester. Iedereen vind deze dieren waarschijnlijk "heel gewootjes", maar wie weet er iets te vertellen over de voortplanting of levenswijze...?

Verder mag je ook een verslag verwachten van onze clubwandeling in Kasterlee, die ondanks het slechte weer toch een groot succes mocht worden genoemd!

Ook de duikscholing doet zijn duit in het zakje met een artikel over NITROX, waar de laatste jaren al heel wat "wilde" verhalen over werden verteld.

Tot slot nog even een mededeling, onze jaarlijkse clubreis was dit jaar voorzien naar Sri Lanka. Eind september is echter geen geschikte maand om deze locatie te bezoeken vanwege de jaarlijkse moessonregen. Daarom zal deze uitstap worden verplaatst naar de tweede helft van februari 2005. In oktober zal een duikreis worden georganiseerd iets dichterbij huis, n.l. naar het Turkse Kas, van 1 tot 10 oktober. Ook hierover kan U meer details vinden verder in deze Drietand.

Hiermee heb ik mijn plicht weer gedaan, er rest mij nog alleen U veel leesplezier toe te wensen, en zoals steeds...doe het veilig!

NITROX

De laatste jaren heeft het « NITROXDUIKEN » zeker aan belangstelling gewonnen, maar wat is duiken met NITROX eigenlijk?

NITROX komt van NITR-ogeen = stikstof

OX -ygeen = zuurstof

Waarom duiken met zuurstof?

Voordelen :

- stikstof heeft een grens wat tijd en diepte betreft.
- verlaagt men de hoeveelheid stikstof dan kan de duiktijd verlengd worden zonder de traptijden te verzwaren. (aangepaste tabellen noodzakelijk!)
- minder stikstof = minder kans op een decompressieongeval
 - minder vermoede duiken

Nadelen :

- ongeschikt voor diepe duiken
- materiaal moet "zuurstofgeschikt" zijn
 - vulling is duurder

Soorten mengsels.

NITROX mengsels worden aangeduid door het percentage zuurstof te vermelden

NITROX 32 = 32% zuurstof + 68% stikstof

Maximum duikdiepte = 36 m.

NITROX 40 = 40% zuurstof + 60% stikstof

Maximum duikdiepte = 28 m.

NITROX 21% = gewone ademlucht!

Hoe hoger het zuurstofpercentage in het mengsel, hoe minder diep mag worden gedoken (zuurstofvergiftiging wegens te hoge partiële druk van zuurstof!)

De duiktijd wordt echter wel aanzienlijk langer

Iemand komt op de duikplaats aan met een mengsel NITROX 36 en vraagt mee te mogen duiken.

Wat doe je?

NITROX 36 = 36% zuurstof + 64% stikstof - bereken de max diepte zodat geen trappen dienen te worden gemaakt.

Formule: max duikdiepte = part druk x 36% (max part druk volgens NELOS regels = 1.5 bar)

Dus max duikdiepte = 1.5 bar x 36% = $\frac{1.5 \text{ bar} \times 100}{36}$ = 4.1 bar of max 30 meter

36

Volgens onze tabellen kan je op 30 meter 25 minuten verblijven zonder trap te moeten maken

Dat betekent dus dat je veilig met NITROX kan duiken als je deze diepte als maximum duikdiepte neemt vergeleken met de traditionele tabellen

Voor wie het allemaal te ingewikkeld klinkt en het de moeite niet vindt, ook met de "gewone" peralucht is nog altijd alles ok...

De duikschooling

Neptune wandelt ook graag !

Ondanks het onheil voorspellende weerbericht, was het aan de parking van Taverne Floreal Kempen te Lichtaart op zondag 8 februari om 13.30 uur toch al meteen een drukte van belang.

Overduidelijk houden duikers niet enkel van de natuur en de sport onder water, ze doen het even graag op het droge. Nou, droeg? Toch maar de paraplu uit de auto-koffer opgediept, want al scheen op het moment van het vertrek de zon nog aangenaam, er stapelden zich ook dreigende wolken op aan de hemel.

Onversaagd door de slechte voortekenen en aangevoerd door Mark en Hilde, voor wie deze regio eigenlijk zowat hun achtertuin is, trokken we aanvankelijk door een villawijk. Het gebrek aan een echt clublokaal, sinds de sluiting van de taverne aan het zwembad, maakte echter dat er een enorme achterstand was opgelopen in de onderlinge communicatie. Die werd dus met man en macht ingelopen, zodat het aanvankelijk gebrek aan echte – d.i. niet aangelegde - natuur tijdens de gezamenlijke gesprekken nauwelijks werd opgemerkt. Ter hoogte van Bobbejaanland gekomen eiste de natuur echter plots de volle aandacht voor zich op. Enkele weergoden hadden blijkbaar hier hun arrival op Neptune gepland! In allerijl werden regenkappen opgezet en paraplu's geopend, maar een nijldig opgestoken windvlaag herleidde hun beschermende werking praktisch tot nul.

Gelukkig bood een overkopte fietsenstalling net daar ter plekke de vereiste schuilmogelijkheid en ging de windvlaag even snel weer liggen als ze opgestoken was, zodat de karavaan verder kon.

liefdevol besprenkeld met hemelwater, dit tensinde zijn volgelingen in de "droge Kempen" niet te zeer te laten uitdrogen.

Het is duikers immers bekend dat uitdroging voor de meeste zoewezens zeer funest is. Dit misverstand van zijnenwege weze hem dus eveneens met liefde vergeven. De meemin, luisterend naar de naam "Kleine Nete", zorgde er trouwens voor dat we ons nooit ver van huis hoefden te voelen, want haar stromend water wees ons voortdurend de weg naar het vaderhuis van alle leven, de zee! De lieflijke "Kleine Nete" tracht mij – zoals het een echte Sirene betaamt - telkens als ik haar tijdens een fiets- of wandeltocht ontmoet, te verleiden om meemin "Oarthe" eens een koertje ontroer woorden. Het zou leuk zijn om haar eens al zwemmend, per kano of per vlot te volgen. Ik meen te weten dat ze, ondanks haar chocoladebruine kleur, toch het properste meeminnetje is van heel Vlaanderen! De zomerse rijkdom aan waterplanten en – naar ik las – een nog natuurlijke visbevolking (dit des te meer naar de bron toe) pleiten in haar voordeel.

Aan een waterkant vertoevend – het weze zittend, wandelend, fietsend of duikend - voel ik mij persoonlijk het meest in mij sas en dan hoeft het daarom niet eens mooi weer te zijn! Voorspoggesteld dat je er op gekleed bent, valt er van een natuurwandeling in wat ruiger weer even veel te genieten als wanneer de zon schijnt : ook dan is de natuur immers mooi, al is het op een andere manier, iets wat b.v. landschapsschilders al vele eeuwen wisten. Eens uitwaaien doet de moderne, veel te veel binnen zittende mens alleen maar deugd. Daarom hebben b.v. ook wintervakanties aan zee zo'n succes!

Mooie liedjes durven nooit lang genoeg, en dus moesten we "Kleine Nete" verlaten om een prachtig in het wild opgeschoten loofbos te doorkruisen. Het orgelpunt op gebied van landschapsschoon was voor mij, net zoals vorig jaar, een prachtig ven.

En – Raar maar waar! – ook hier stond onze legerafdeling (Hugo en Dick/John) present, ditmaal onder een tentzeil, klaar om het volk te (be)diënen. Ze vergastten ons op - naar keuze - warme wijn of chocomelk. Sonja, vorig jaar óók reeds alom geprezen voor haar lekkere cake en toen onmiddellijk gesolliciteerd om haar bakkunst méér tentoon te spreiden, had zich niet laten kennen! Ze serveerde ons schijfjes cake waarvan je zelfs niet het minusculeste krameltje wou morsen.

Eigenlijk moesten we hier veel te snel verder, want ondanks het weer was dit een erg gezellig moment. Kwam dit nu door tijdsgebrek of was de bodem in beide ketels bereikt, ik weet het niet. In elk geval waren de koeljes weer gesmeerd en de tocht, nu door denrenbessen, verliep dus niet in stilzwijgen.

Verbazing alom, toen we het ven bereikten waar vorig jaar de drink-stop werd gehouden, want daar stonden ze wéér!!! Ons leger!!! Ditmaal schonken ze uit flessen vanillejenever.

Naar het schijnt zou dit een vrouwendrankje zijn, maar ook de andere sexe liet zich dit opkikkertje zeer welgevallen. Niet dat het nog echt nodig was, want regen en wind waren ondertussen al lang weggevallen. Tevreden en voldoende uitgewaaid na de lange weken binnenzitten schoven we in Taverne Floreal Kempen de benen onder tafel om van hetzelfde menu te genieten dat we vorig jaar al zo goed vonden : gestoofd konijn of een vispannetje. En 't smaakte weer goddelijk!

Gerien de massale deelname lijkt de formule "natuur + sport + vrienden + lekker eten en drinken" een winnende combinatie te zijn voor onze club. Daarom vestig ik er de aandacht op dat dezelfde ingrediënten aanwezig zijn op onze komende zondagse duik-/barbecue-happenings aan de boord van de Oosterschelde, tezminste als het weer voldoende gunstig uitvalt.

Best geef je je E-mail adres op aan Freddy, zo je er een hebt, die je dan telkens tot op het laatste moment er van op de hoogte houdt of er gedoken en gebarbecueed wordt of niet op die dag. Anders kan hem telefoneren ook wel, denk ik! Wees er dus bij dit seizoen!

De zeester – Asterias rubens

De meesten onder ons zullen de zeester eerder als een “gewone” verschijning aanzien. Nochtans zijn het erg interessante en merkwaardige dieren waarvan de doornige duiker maar erg weinig weet. De gewone zeester komt algemeen voor in de Noordzee en Oosterschelde. Een uit de kluiten gewassen exemplaar kan een diameter van ruim 30 cm bereiken.

Ze beschikken over vijf symmetrische armen, die elk op hun beurt over een gelijke set “organen” beschikken. Wat dus betekent dat indien één van de armen wordt afgerukt, alles aanwezig is om deze opnieuw te laten aangroeiën. Sterker nog zelfs, uit de afgerukte arm zal zich na verloop van tijd een volwaardige zeester ontwikkelen! Haarsterren daarentegen, die toch sterk op zesteren lijken beschikken slechts over één set organen en kunnen dit dus niet.

De mond van de zeester is naar de grond gericht en is daarmee praktisch geplaatst en aangepast aan de voedingswijze van zesteren.

Het hoofdvoedsel bestaat uit mosselen. Als de zeester een mossel heeft ontdekt zal deze volledig worden omarmd, en worden de met zuignapjes uitgeruste voetjes op de schelp geplaatst.

Er zal net zolang trekkracht op de schelpdelen worden uitgeoefend tot er een opening ontstaat tussen de beide schelpheften. Dan zal de zeester haar maag naar binnen brengen en de mossel verteren binnen haar eigen schelp!

Zesteren kunnen zich verplaatsen door de aan de onderkant zittende kleine voetjes met zuignap. Deze bewegen via een ingenus systeem van kleine kanaaltjes welke worden gevuld met water, waardoor een soort hydraulisch systeem ontstaat. Wie de afgedrukte foto goed bekijkt zal opmerken er zich een bleker plekje bevindt, iets uit het centrum van de ster. Dat is de plaats langwaar water wordt in en uitgepompt.

De voortplanting geschiedt, buiten de al eerder genoemde regeneratie van afgestoten lichaamsdelen, ook op geslachtelijke wijze. Dit gebeurt in het voorjaar (maart/april) waarbij de eieren en het sperma in het water worden uitgestoten en de bevruchting dus buiten het lichaam plaatsvindt.

Zij houden zich het liefst op, op harde ondergronden zoals stenen, mosselbanken, of verharde zandplaten, van net onder de laagwaterlijn tot diepten van 650 m.

